

****รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร**

และ 3. การศึกษาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้เชี่ยวชาญการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าฝ่าย ข้าราชการ และสมาชิก โดยพัฒนาการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 10 ด้าน ประกอบด้วย 3.1) ด้านการศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น ควรสร้างจิตสำนึก ยึดวัตถุประสงค์ขององค์การ ประชุม หาอาชีพ และเครื่องมือ สอดคล้องกับการดำเนินวิถีชีวิตชุมชน 3.2) ด้านการจัดแบ่งกลุ่มอาชีพ ควรสร้างความร่วมมือ ความไว้วางใจ ความรู้ความร่วมมือ การประสานงาน และจัดกิจกรรมท้องถิ่นต้องให้การสนับสนุนในทุกกระบวนการ 3.3) ด้านการรวบรวมจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ ควรประชาสัมพันธ์ สร้างความไว้วางใจ การวางแผนกับเจ้าหน้าที่ การตรวจสอบ และควรจัดเก็บข้อมูล 3.4) ด้านการจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ควรให้ความรู้การจัดทำระบบฐานข้อมูล รวบรวมข้อมูลจัดเก็บประเภทเดียวกันไว้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน จัดระบบฐานข้อมูล และพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปให้เป็นมาตรฐาน 3.5) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ ควรสร้างการมีส่วนร่วม ความเข้าใจ สร้างแรงจูงใจ และอบรมกลุ่มอาชีพให้เห็นความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนา 3.6) ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการรวมกลุ่มอาชีพ ควรประชุมร่วมกัน จัดเจ้าหน้าที่คอยดูแลให้มีความสำคัญ พัฒนาคนส่งเสริมคนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุน และศึกษาดูงานจากหน่วยงานทั่วไป 3.7) ด้านการส่งเสริมพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ ควรสร้างกิจกรรมในการให้ความรู้ ความเข้าใจ ฝึกอบรม ทักษะอาชีพ และงบประมาณแก่กลุ่มอาชีพ 3.8) ด้านการส่งเสริมสร้างทัศนคติต่ออาชีพ ควรสร้างความสำคัญ สร้างมูลค่า ประชาสัมพันธ์ สำนวณ ฝึกอบรม สื่อหรืออธิบาย และการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก 3.9) ด้านการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูลข่าวสารประสบการณ์ของอาชีพ ควรสร้างจิตสำนึก สร้างความเข้าใจ การแลกเปลี่ยน ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร จัดกิจกรรมให้มากขึ้นโดยจัดตั้งเครือข่ายชุมชนระหว่างกลุ่มมากขึ้น และ 3.10) ด้านการติดตามประเมินผลในการส่งเสริมอาชีพ ควรประชุม ชี้แจง อบรมการประเมินผลและติดตาม ประเมินผลให้ต่อเนื่อง

คำสำคัญ : อาชีพ / การดำเนินงาน / การส่งเสริมอาชีพ / องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

The purposes of this research were 1. to study the conditions for the operation of vocational promotion of local administrative organization in Muangkamphaeng Phet district, Kamphaeng Phet province, 2. to study the problems for the operation of vocational promotion of local administrative organization in Muangkamphaeng Phet district, Kamphaeng Phet province, and 3. to find the guidelines to develop the operation of vocational promotion of local administrative organization in Muangkamphaeng Phet District, Kamphaeng Phet province. The research instruments were a questionnaire and interview. The respondents, consisted of 17 experts. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and descriptive analysis. The research findings were as follows : 1) The condition for the operation of vocational promotion of local administrative organization in Muangkamphaeng Phet district, Kamphaeng Phet province were at the high levels. The enhancement of good attitude was at the high level. The highest mean item was the enhancement of knowledge exchange. The

enhancement of vocational skill development was at the high level. The highest mean item was the enhancement of knowledge exchange. The vocational classification was at the high level. The highest mean item was strong vocational group for example product quality, management, marketing, transportation consumer's safety, and organizational's guarantees from inside and foreign countries. 2) The problems for the operation of promotion of local administrative organization in Muangkamphaeng Phet district, Kamphaeng Phet province were at the moderate levels. The vocational group record was at the moderate level. The highest mean item was lacking of vocational records and distribution statistics. The vocational classification was at the moderate level. The highest mean item was lacking of the organizational's guarantee from inside and foreign countries. The development plan for vocational promotion was at the moderate level. The highest mean item was lacking of guideline to promote household vocation. And 3) The guidelines to develop the operation of vocational promotion of local administrative organization in Muangkamphaeng Phet district, Kamphaeng Phet province in 10 aspects were as follows: The first item, local study and analysis was found that the officers should create the awareness for people. The second item, vocational classification was found that the officers should create the cooperation, the reliance and the knowledge for people. The activities should be set and supported. The third item, vocational group record was found that the officers should create the confidence to people and also plan to work. There should have the audit. Data should be recorded. The fourth item, vocational database management was found that personnels should be trained to know database management. The programs should be improved. The fifth item, the development plan for vocational promotion was found that the offices should create the cooperation, the understanding and the motivation for vocational promotion vocational group should know the importance of development plans. The sixth item, the promotion of vocational grouping was found that the officers should be assigned to take care of vocational group. Personnels should be trained to improve themselves. Related organization should support vocational group. Personnels should be allowed to study other organization. The seventh item, vocational skill development was found that there should have many activities to train personnels for vocational skills. Budget should be allocated to vocational groups. The eighth item, the enhancement of good attitude was found that the officers should create the importance, the value to vocational group. Moreover, the officers should survey and train people for good attitudes. In addition, there should have the support from other organization. The ninety item, knowledge exchange was found that the personnels should aware and understand the knowledge exchange. There should have more community network. The tenth item, the evaluation was found that personnels should be trained to understand continuous evaluation.

Keywords : Vocation / Operation / Vocational Promotion Local Administrative

Organization

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามหลักการแนวคิดและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ ตั้งอยู่บนพื้นฐานทางสายกลางความไม่ประมาท คำนึงถึงหลักความพอประมาณ ความมีเหตุ มีผล โดยมีความรู้ มีข้อมูล มีภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นทุนของท้องถิ่นสร้างความมั่นคงเข้มแข็ง รู้เท่าทัน เข้าใจในการเปลี่ยนแปลงให้กับประชาชน ทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ มีความรอบคอบทั้ง การดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพวิถีการดำเนินชีวิตที่มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต ความขยัน ความอดทน มุ่งมั่นเพื่อให้ประสบความสำเร็จมีรายได้ อาชีพ พึ่งตนเองได้และมีกำลังที่สนับสนุนแบ่งปัน ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมสภาพแวดล้อมของประชาชนทั้งในระดับบุคคล ระดับครอบครัว และชุมชน ระดับสังคมอย่างมีความสุข นอกจากแนวทางการส่งเสริมอาชีพดังกล่าวข้างต้นแล้ว ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0891.4/ว 658 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2549 ยังได้กำหนดแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทด้านการพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับบุคคลและ ครอบครัว ระดับชุมชน โดยนำปรัชญาพระราชทาน “เศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางหลักในการดำเนินงานภายใต้หลักการ การลดรายจ่าย สร้างรายได้ ขยายโอกาสให้แก่ประชาชนบนพื้นฐาน ความสมดุล ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม และวิธีส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนในกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, ม.ป.ป., หน้า 910)

โครงการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชยังมีการส่งเสริมอาชีพ ด้านการส่งเสริมอาชีพ ซึ่งกล่าวถึงความสำคัญในการส่งเสริมอาชีพนี้โดยเป็นนัยทางอ้อมแล้วว่าโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินั้นใหญ่ เมื่อได้ดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริแล้วจะทำให้เกิดการส่งเสริมอาชีพแก่ราษฎรในพื้นที่ใกล้เคียง โดยเฉพาะศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริทั้งหลายนั้น มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะให้มีการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาด้านต่างๆ ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและการประกอบอาชีพของราษฎรที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคนั้นๆ เพื่อให้ราษฎรสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างจริงจัง ส่วนโครงการประเภทการส่งเสริมอาชีพโดยตรงนั้นมีจำนวนไม่น้อย ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยเหลือให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ เช่น โครงการฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี การเกษตรในหมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการศิลปาชีพพิเศษทั่วประเทศ โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มขนาดเล็ก โครงการศูนย์บริการการพัฒนาขยายพันธุ์ไม้ดอกไม้ผลบ้านไร่ จังหวัดเชียงใหม่ และโครงการอื่นๆ อีกมาก ซึ่งโครงการเหล่านี้ผลสุดท้ายของโครงการคือ ประชาชนที่อยู่ในเป้าหมายโครงการสามารถที่จะนำความรู้ไปประกอบอาชีพจนทำให้เกิดรายได้กับครอบครัว อาทิ ศิลปาชีพพิเศษของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถทรงตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะประจำชาติยิ่งนัก จึงได้พระราชทานพระราชดำริให้ฟื้นฟูและส่งเสริมศิลปะให้คงอยู่ โดยทรงให้จัดตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เพื่อช่วยเหลือชาวนาชาวไร่ที่มีรายได้น้อยเพราะต้องเผชิญอุปสรรคในการเพาะปลูกอันเนื่องมาจากสภาพดิน ฟ้าอากาศ ที่แปรปรวนอยู่เสมอทำให้รายได้จากผลผลิตมีไม่เพียงพอเลี้ยงครอบครัว (โกวิทย์ พวงงาม, 2552, หน้า 265) กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (ม.ป.ป., หน้า 7) จัดกรอบแนวคิดการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพไว้ 10 ประการ ได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น การจัดแบ่งกลุ่มอาชีพ การรวบรวมและจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ การจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ การจัดทำแผนการพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมและสนับสนุนในการรวมกลุ่มอาชีพ การส่งเสริม การพัฒนา ความรู้ ทักษะการประกอบอาชีพการส่งเสริมและการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ค่านิยม ทศนคติต่ออาชีพ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารประสบการณ์

และการให้ข้อมูล และการติดตามประเมินผลในการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่นจากการดำเนินการงานส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวจึงต้องการทราบศึกษาสภาพ ปัญหา และการให้ความสำคัญในการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชนด้วย ส่วนการดำเนินงาน การส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกำแพงเพชรได้ดำเนินการตามนโยบายการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยะเวลา 4 ปี (พ.ศ. 2551-2554) โดยยึดกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการต่างๆ รวมถึงนโยบายของอำเภอ จังหวัด และนโยบายของรัฐบาลเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดต่างๆ จึงเร่งให้มีการพัฒนาซึ่งยึดการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาจังหวัดและองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนา 3 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาเป็นหลักในการพัฒนาประกอบด้วย นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน โดยจะให้การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณ ในการฝึกอบรมการให้ความรู้ด้าน การประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน การจัดตั้งกลุ่มอาชีพของประชาชนโดยส่งเสริม การผลิตการบริการ การสร้างงานในจังหวัด เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาฝีมือแรงงานในด้านการผลิต การเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว ลดภาระด้านรายจ่ายที่ไม่จำเป็น อันเป็นไปตามนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐ (องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร, 2551) ก็เนื่องด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร เห็นความสำคัญการส่งเสริมอาชีพภายในท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้ในการประกอบอาชีพนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ต้องการยกระดับฝีมือในท้องถิ่นโดยมีทางเลือกประกอบอาชีพเสริมหลังฤดูการเกษตร และเป็นการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ทางไกลอบายมุขและสิ่งเสพติด

ซึ่งปัญหาที่เกิดจากการประกอบอาชีพในจังหวัดกำแพงเพชรก็เป็นอีกพื้นที่หนึ่งๆ ที่ประสบปัญหาด้านต่างๆ ได้แก่ ขาวนาชาวไร่ที่มีรายได้น้อยเพราะต้องเผชิญอุปสรรคในการเพาะ ปลูกอันเนื่องมาจากสภาพดิน ฟ้าอากาศ ที่แปรปรวนอยู่เสมอทำให้รายได้จากผลผลิตมีไม่เพียงพอเลี้ยงครอบครัว โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรในฐานะเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่มีหน้าที่ดูแลความเป็นอยู่ของประชาชน และการดำเนินการจะประสบความสำเร็จได้ก็ต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนโดยเฉพาะในกลุ่มผู้นำ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยเป็นพลังในการขับเคลื่อน ภารกิจในด้านการส่งเสริมอาชีพก็เช่นกัน จึงเล็งเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรได้ส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อมาปรับใช้กับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน พร้อมส่งเสริมให้กลุ่มผู้ประกอบอาชีพ และได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรจึงได้จัดโครงการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้นำด้านการเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน และได้คาดว่าจะสามารถทำให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่ศึกษาค้นคว้า และหาแนวทางพัฒนาเพิ่มเติมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่องการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และหาแนวทางพัฒนาการดำเนินการส่งเสริมอาชีพ ซึ่งก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลของการวิจัยนี้อาจจะช่วยเป็นแนวทางพัฒนาการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชรได้ในระยะยาวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

3. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

วิธีการดำเนินการศึกษา

การดำเนินการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน จำนวน 50 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน จำนวน 50 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาแนวทางพัฒนาการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องความสำเร็จในการส่งเสริมอาชีพ จำนวน 17 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผล

ผลการศึกษา เรื่อง แนวทางพัฒนาการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ผู้ศึกษาได้นำเสนอดังนี้

1. สภาพการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมสร้างทัศนคติต่ออาชีพ รองลงมา ด้านการส่งเสริมพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ และต่ำสุดด้านการจัดทำแผนพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ โดยสรุปสภาพเป็นรายด้านและรายชื่อ คือ

1.1 ด้านการศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค รองลงมา ทุนทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น และต่ำสุดแหล่งทุนภายในท้องถิ่น

1.2 ด้านการจัดแบ่งกลุ่มอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กลุ่มอาชีพที่มีความเข้มแข็ง เช่น การส่งเสริมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการบริหารจัดการขบวนการผลิต ระบบการตลาด ระบบการขนส่ง ความปลอดภัยของผู้บริโภค มีมาตรฐานการรับรองจากหน่วยงานของรัฐทั้งในและต่างประเทศ รองลงมา กลุ่มอาชีพพึ่งตนเองได้ เช่น มีการบริหารจัดการระบบ การพัฒนาการผลิต ปริมาณการคุณภาพการผลิต และการให้ความรู้ทักษะอาชีพ การบัญชี การตลาด และต่ำสุดกลุ่มอาชีพที่ต้องให้ความช่วยเหลือพิเศษ เช่น ทุนจากอาชีพ ปัจจัยการผลิต อุปกรณ์ส่งเสริมการผลิต ทักษะความรู้

1.3 ด้านการรวบรวมจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การจัดทำทะเบียนแยกประเภทของอาชีพจากวัตถุดิบ สถิติการผลิต การจำหน่าย รองลงมา การจัดทำแหล่งความรู้ส่งเสริมการผลิต ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นทุนและเป็นปัจจัยของการผลิต

1.4 ด้านการจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การสำรวจแหล่งข้อมูลที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ เช่น สังคมของการเรียนรู้และการศึกษา และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลท้องถิ่น เช่น การส่งเสริมข้อมูลให้กับประชาชนในการกำหนดทิศทางการตัดสินใจ การวางแผนการพัฒนามีค่าเท่ากัน รองลงมา การให้ข้อมูลในการส่งเสริมอาชีพในท้องถิ่น ระดับบุคคล ระดับครัวเรือน ระดับกลุ่ม ระดับชุมชน

1.5 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนที่เกี่ยวข้องในระดับหมู่บ้าน รองลงมา กำหนดกรอบทิศทางการส่งเสริมอาชีพอย่างเป็นระบบในระดับครัวเรือน

1.6 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการรวมกลุ่มอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สร้างความเข้มแข็งของการประกอบอาชีพ เช่น แลกเปลี่ยนความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์การแก้ปัญหา รองลงมา สร้างพลังของการบริหารจัดการการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น เช่น ส่งเสริมให้มีผู้นำชุมชน กระตุ้นให้เกิดความสามัคคี

1.7 ด้านการส่งเสริมพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มอาชีพ เช่น ผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของชุมชน รองลงมา การพัฒนาให้เกิดผู้นำกลุ่มอาชีพ เช่น การให้ความรู้ ทักษะการประกอบอาชีพ

1.8 ด้านการส่งเสริมสร้างทัศนคติต่ออาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มอาชีพ เช่น ผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของชุมชน รองลงมา การพัฒนาให้เกิดผู้นำกลุ่มอาชีพ เช่น การให้ความรู้ ทักษะการประกอบอาชีพ

1.9 ด้านการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูลข่าวสารประสบการณ์ของอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์อาชีพ และการส่งเสริมคุณภาพชีวิต รองลงมา การสร้างความร่วมมือและความเข้าใจต่อกันระดับชุมชนและระดับท้องถิ่น และต่ำสุด การให้ข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์

1.10 ด้านการติดตามประเมินผลในการส่งเสริมอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การติดตามตรวจสอบความสำเร็จการพัฒนาอาชีพตามโครงการ รองลงมา การติดตามตรวจสอบความสำเร็จ การพัฒนาอาชีพตามแผนงาน และต่ำสุดการติดตามตรวจสอบความสำเร็จของการดำเนินงานกิจกรรม

2. ปัญหาการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการรวบรวมจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ รองลงมา ด้านการจัดแบ่งกลุ่มอาชีพ และด้านต่ำสุดการส่งเสริมสนับสนุนในการรวมกลุ่มอาชีพ โดยสรุปปัญหาเป็นรายด้านและรายข้อ คือ

2.1 ด้านการศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทุนทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นไม่เพียงพอ รองลงมา ขาดแหล่งทุนภายในท้องถิ่น และต่ำสุดขาดทุนทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น

2.2 ด้านการจัดแบ่งกลุ่มอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดมาตรฐานการรับรองจากหน่วยงานของรัฐทั้งในและต่างประเทศ รองลงมา ขาดการส่งเสริมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการบริหารจัดการขบวนการผลิต ระบบการตลาด ระบบการ

ขนส่ง ความปลอดภัยของผู้บริโภค และค่าสุดขาดทุนจากอาชีพ ปัจจัยการผลิต อุปกรณ์ส่งเสริม การผลิต ทักษะความรู้

2.3 ด้านการรวบรวมจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดการจัดทำทะเบียนแยกประเภทของอาชีพจากวัตถุประสงค์ สติการผลิต การจำหน่าย รองลงมา ขาดการจัดทำแหล่งความรู้ส่งเสริมการผลิต ปรากฏชาวบ้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นทุนและเป็นปัจจัยของการผลิต

2.4 ด้านการจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดการสำรวจแหล่งข้อมูลที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ เช่น สังคมการเรียนรู้และการศึกษา รองลงมา ขาดการพัฒนาฐานข้อมูลท้องถิ่น เช่น การส่งเสริมข้อมูลให้กับประชาชนในการกำหนดทิศทางการตัดสินใจ การวางแผน และค่าสุดขาดทุนให้ข้อมูลในการส่งเสริมอาชีพในท้องถิ่น ระดับบุคคล ระดับครัวเรือน ระดับกลุ่ม ระดับชุมชน

2.5 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดการกำหนดกรอบทิศทางการส่งเสริมอาชีพอย่างเป็นระบบในระดับครัวเรือน รองลงมา ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เกี่ยวข้องในระดับหมู่บ้าน

2.6 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการรวมกลุ่มอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดการสร้างความเข้มแข็งของการประกอบอาชีพ เช่น แลกเปลี่ยนความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์การแก้ ปัญหา รองลงมา ขาดการสร้างพลังของการบริหารจัดการการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น เช่น ส่งเสริมให้มีผู้นำชุมชน กระตุ้นให้เกิดความสามัคคี

2.7 ด้านการส่งเสริมพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดการส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มอาชีพ เช่น ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ของชุมชน รองลงมา ขาดการพัฒนาให้เกิดผู้นำกลุ่มอาชีพ เช่น การให้ความรู้ทักษะการประกอบอาชีพ

2.8 ด้านการส่งเสริมสร้างทัศนคติต่ออาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดการสร้างลักษณะนิสัยการจดบันทึก การสังเกต การพัฒนาเรียนรู้ ความขยัน การประหยัดและออม เช่น รายได้ ค่าใช้จ่าย การจดบันทึกบัญชีครัวเรือน บัญชีต้นทุนการผลิต รองลงมา ขาดการส่งเสริมและการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ค่านิยม ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพ

2.9 ด้านการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูลข่าวสารประสบการณ์ของอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดการให้ข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ รองลงมา ขาดการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจต่อกันระดับชุมชนและระดับท้องถิ่น และค่าสุดขาดทุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์อาชีพ และการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

2.10 ด้านการติดตามประเมินผลในการส่งเสริมอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดการติดตามตรวจสอบความสำเร็จของการดำเนินงานกิจกรรม และการพัฒนาอาชีพตามโครงการมีค่าเท่ากัน รองลงมา ขาดการติดตามตรวจสอบความสำเร็จการพัฒนาอาชีพตามแผนงาน

3. แนวทางพัฒนาการดำเนินการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร จากการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขในแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น ได้แก่ สร้างจิตสำนึกในการให้ความสำคัญกับการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยจะต้องยึดวัตถุประสงค์ขององค์การ ให้ความรู้เรื่องการตลาด เจ้าหน้าที่ควรเข้าถึงประชาชนในท้องถิ่นให้มากขึ้น และให้ความรู้ด้านอาชีพต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ติดตามการเคลื่อนไหวของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

3.2 ด้านการจัดแบ่งกลุ่มอาชีพ ได้แก่ สร้างความร่วมมือและท้องถิ่นต้องให้การสนับสนุนในทุกกระบวนการ ขอความร่วมมือ การประสานงาน การขอรับการสนับสนุน จัดกิจกรรมร่วมกับสังคมจากหน่วยงานอื่น และส่งเสริมอาชีพในกลุ่มเดียวกัน

3.3 ด้านการรวบรวมจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ ได้แก่ เพิ่มการประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูล จัดเก็บข้อมูล จัดแบ่งผู้จัดเก็บ แนะนำให้ค่าจัดเก็บข้อมูล และควรมีการตรวจสอบข้อมูลก่อนทำทะเบียน

3.4 ด้านการจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ได้แก่ ควรรวบรวมข้อมูลจัดเก็บประเภทเดียวกันให้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน จัดให้เป็นระบบ ให้ผู้นำท้องถิ่นจ่ายในการจัดระบบฐานข้อมูล และควรพัฒนาระบบโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นมาตรฐาน

3.5 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ ได้แก่ สร้างการมีส่วนร่วมของกลุ่มอาชีพให้เห็นความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนา ให้กลุ่มอาชีพเข้าร่วมเวทีจัดทำแผน เสนอปัญหา ความต้องการของกลุ่มอาชีพ และสร้างแรงจูงใจ จัดกิจกรรมให้ความรู้ ความสำคัญของการจัดทำแผนให้ผู้นำ ประชาชนเห็นประโยชน์ร่วมกัน

3.6 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการรวมกลุ่มอาชีพ ได้แก่ ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนในการรวมกลุ่มให้เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่ม จัดเจ้าหน้าที่คอยดูแลโดยเฉพาะ และให้หน่วยงานราชการ ท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาชีพ

3.7 ด้านการส่งเสริมพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ ได้แก่ จัดกิจกรรมให้ความรู้ ทักษะอาชีพแก่กลุ่มอาชีพอย่างสม่ำเสมอ ต้องให้ทุกคนรู้หน้าที่ รับผิดชอบและโทษที่ได้รับ และฝึกอบรมให้ความรู้เพื่อเพิ่มพูนทักษะให้ประชาชนในพื้นที่

3.8 ด้านการส่งเสริมสร้างทัศนคติต่ออาชีพ ได้แก่ สร้างความสำคัญ สร้างมูลค่า การพัฒนาประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานภายนอกสนับสนุน ฝึกอบรมให้ความรู้ กระจายความรู้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง และจัดทำสื่อหรืออธิบายเพื่อปรับทัศนคติในการร่วมกิจกรรมด้านอาชีพ

3.9 ด้านการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูลข่าวสารประสบการณ์ของอาชีพ ได้แก่ ควรมีการจัดกิจกรรมให้มากขึ้นในการรวมกลุ่มสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มระหว่างกลุ่มมากขึ้น สร้างความเข้าใจในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อชุมชน พัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ และสร้างจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นคอยให้ช่วยเหลือกัน เอื้อเฟื้อแก่กัน สามัคคีกัน

3.10 ด้านการติดตามประเมินผลในการส่งเสริมอาชีพ ได้แก่ ควรมีการประเมินผลให้ต่อเนื่อง จัดประชุม ชี้แจงกลุ่มอาชีพอย่างต่อเนื่อง ควรวางแผนการประเมินผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุง และจัดกิจกรรมติดตามประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่า ด้านการส่งเสริมสร้างทัศนคติต่ออาชีพ รองลงมาด้านการส่งเสริมพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ และต่ำสุดด้านการจัดทำแผนพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ ทั้งนี้เนื่องมาจากการส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มอาชีพ เช่น ผลิตหรือผลิตภัณฑ์ของชุมชนการพัฒนาให้เกิดผู้นำกลุ่มอาชีพ เช่น การให้ความรู้ ทักษะการประกอบอาชีพ การส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มอาชีพ เช่น ผลิตหรือผลิตภัณฑ์ของชุมชน การพัฒนาให้เกิดผู้นำกลุ่มอาชีพ เช่น การให้ความรู้ ทักษะการประกอบอาชีพ กลุ่มอาชีพที่มีความเข้มแข็ง เช่น การส่งเสริมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการบริหารจัดการขบวนการผลิต ระบบการตลาด ระบบการขนส่ง ความปลอดภัยของผู้บริโภค มีมาตรฐานการรับรองจากหน่วยงานของรัฐทั้งในและต่างประเทศ กลุ่มอาชีพพึ่งตนเองได้ เช่น มีการบริหารจัดการระบบ การพัฒนาการผลิต ปริมาณการคุณภาพการผลิต มีการให้ความรู้ทักษะอาชีพการบัญชี การตลาด และกลุ่มอาชีพที่ต้องให้ความช่วยเหลือพิเศษ เช่น ทุนจากอาชีพ ปัจจัยการผลิต อุปกรณ์ส่งเสริมการผลิต ทักษะความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาอับลเลาะห์ สาลี (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง แนวการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมและก่อให้เกิดรายได้แก่สมาชิกชุมชนบ้านกำพวน อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง ผลการศึกษาพบว่า เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ บทบาทสตรี ผู้นำอาสา องค์กรชุมชน นำไปสู่ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างมีส่วนร่วม จึงต้องการนำเอากระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่นมาใช้ในการศึกษาวิจัย การพัฒนากลุ่มอาชีพที่เหมาะสมและก่อให้เกิดรายได้แก่สมาชิกชุมชนบ้านกำพวน

2. ปัญหาการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่า ด้านการรวบรวมจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ รองลงมาด้านการจัดแบ่งกลุ่มอาชีพ และต่ำสุดด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการรวมกลุ่มอาชีพ ทั้งนี้เนื่องมาจากขาดการจัดทำทะเบียนแยกประเภทของอาชีพจากวัตถุดิบ สถิติการผลิตการจำหน่าย ขาดการจัดทำแหล่งความรู้ส่งเสริมการผลิต ปรากฏชาวบ้านภูมิปัญญาท้องถิ่นทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นทุนและเป็นปัจจัยของการผลิต ขาดมาตรฐานการรับรองจากหน่วยงานของรัฐทั้งในและต่างประเทศ ขาดการส่งเสริมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการบริหารจัดการขบวนการผลิต ระบบการตลาด ระบบการขนส่ง ความปลอดภัยของผู้บริโภค ขาดการบริหารจัดการระบบ การพัฒนาการผลิต ปริมาณการคุณภาพ การผลิต และการให้ความรู้ทักษะอาชีพการบัญชี การตลาด ขาดการกำหนดกรอบทิศทางการส่งเสริมอาชีพอย่างเป็นระบบในระดับครัวเรือน และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เกี่ยวข้องในระดับหมู่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาสมบุรณ์ คำคำ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมอาชีพชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดสมบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาของกลุ่มอาชีพชุมชนมีปัญหายังรวมตัวไม่เข้มแข็งทำกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง ผู้นำกลุ่มขาดภาวะผู้นำ สมาชิกกลุ่มขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ขาดทักษะในการบริหารกลุ่ม ขาดตลาดรองรับผลิตแล้วไม่มีที่ขาย แนวทางในการพัฒนากลุ่มอาชีพจัดการฝึกอบรมเพิ่มทักษะด้านต่างๆ สร้างผู้นำกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็งเป็นผู้นำอาชีพก้าวหน้า ปรับเปลี่ยนแนวคิดเป็นการผลิตเพื่อใช้ในครัวเรือนเพื่อลดรายจ่าย และเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการตลาด ตลอดจนต้องสร้างเครือข่ายทั้งระบบ

3. การศึกษาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ทั้ง 7 ด้าน พบว่า ด้านการศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น ด้านการจัดแบ่งกลุ่มอาชีพ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการรวมกลุ่มอาชีพ ด้านการส่งเสริมพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ ด้านการส่งเสริมสร้างทัศนคติต่ออาชีพ และด้านการแลกเปลี่ยน

ให้ข้อมูลข่าวสารประสบการณ์ของอาชีพ ทั้งนี้เนื่องมาจากควรจัดประชุม การวางแผน การประชาสัมพันธ์ การประสานงาน สร้างจิตสำนึก ความรู้ ความเข้าใจ ให้ความสำคัญ การแลกเปลี่ยน สร้างความร่วมมือ จัดทำ อาชีพเทคนิค และเครื่องมือของผู้นำที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติในชีวิตของประชาชน ให้ความรู้ด้านอาชีพต่างๆ การตลาด และติดตามการเคลื่อนไหวของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาสู่จินต สว่างศรี (2550, บทสรุปสำหรับผู้บริหาร) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง การส่งเสริมอาชีพคนพิการทางสติปัญญาของโรงเรียน ลพบุรีปัญญานุกูล จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า สนับสนุนในเรื่องทุนการประกอบอาชีพอิสระ กระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่ให้การศึกษอาบรม ฝึกอาชีพ เตรียมความพร้อมด้านทักษะทางสังคมของเด็กวัย เรียน กระทรวงแรงงานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทยโดยองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา และส่งเสริมอาชีพ กรมสรรพากร กระทรวงการคลังมี มาตรการทางภาษีที่ช่วยส่งเสริมการมีงานทำของคนพิการในระดับหนึ่ง แต่ในทางปฏิบัติยังไม่มีนโยบายเฉพาะที่ ชัดเจนในการฝึกอาชีพให้คนพิการโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการทางสติปัญญา ส่วนด้านการรวบรวมจัดทำทะเบียน กลุ่มอาชีพ ด้านการจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ และด้านการติดตามประเมินผลในการส่งเสริมอาชีพ ต้องการเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูล การตรวจสอบข้อมูลก่อนทำทะเบียน จัดเก็บข้อมูล การจัดทำระบบ ฐานข้อมูล รวบรวมข้อมูลจัดเก็บประเภทเดียวกันไว้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน การจัดระบบฐานข้อมูล และเป็น ระบบพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นมาตรฐาน โดยมีการประเมินผลและติดตาม ประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาทัศนพร ประภัสสร (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง โครงการวิจัยการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจชุมชน ตำบลหลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การวิจัยและพัฒนาเชิงปฏิบัติการแบบมี ส่วนร่วมด้านการพัฒนารูปแบบของการจัด การความรู้ในชุมชน ส่งเสริมอาชีพสำหรับบุคลากรขององค์กร บริหารส่วนท้องถิ่นใช้กระบวนการจัดการความรู้เพื่อนำองค์ความรู้ของชุมชนมาจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น และ ติดตามประเมินโครงการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพโดยการฝึกอบรมเพิ่มทักษะด้านต่างๆ สร้างผู้นำกลุ่มอาชีพให้ เข้มแข็งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
2. ส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ได้ มีการจัดเก็บข้อมูล และสามารถตรวจสอบข้อมูลอย่างเป็นระบบ
3. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพที่เหมาะสมและก่อให้เกิดรายได้แก่ของสมาชิกในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในอำเภอมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมือง กำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

เอกสารอ้างอิง

- โกวิท พวงงาม. (2552). การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย : หลักการและมิติในอนาคต. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เดียนตุลา.
- โครงการพัฒนาเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2553). การส่งเสริมอาชีพเพื่อสุขภาวะชุมชน. [Online]. Available : <http://www.fappakpoon.com/index.php?lay=show&ac=article&id=538843144>. [2553, มิถุนายน 30].
- ทัศนพร ประภัสสร. (2552). โครงการวิจัยการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจชุมชน ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมบูรณ์ แซ่คำ. (2550). องค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมอาชีพชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดสมบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กรม. (ม.ป.ป.). **มาตรฐานการส่งเสริมอาชีพ**. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- สุจินต์ สว่างศรี. (2550). การส่งเสริมอาชีพคนพิการทางสติปัญญาของโรงเรียนลพบุรีปัญญานุกูล จังหวัดลพบุรี. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร. (2551). **คำแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตรต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร อำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา**. [Online]. Available : <http://www.muangkaset.go.th/Strategy.htm>. [2553, มิถุนายน 30].
- อับดุลเลาะห์ สาลี. (2553). **แนวการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมและก่อให้เกิดรายได้แก่สมาชิกชุมชนบ้านกำพวน อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คำแนะนำ สำหรับผู้ส่งบทความ